

**IN THE COURT OF APPEAL OF THE DEMOCRATIC SOCIALIST
REPUBLIC OF SRI LANKA**

**In the matter of an Appeal in terms of
Section 331 of the Code of Criminal
Procedure Act No. 15 of 1979 read
with Article 138 (1) of the Constitution
of the Democratic Socialist Republic
of Sri Lanka**

Viyanage Sanjeewa Anil Jayasinghe

Accused - Appellant

**Court of Appeal Case No:
CA/HCC/0088/2025**

Vs,

High Court of Anuradhapura
Case No. HC 33/2015

Hon. Attorney General
Attorney General's Department,
Colombo 12.

Complainant – Respondent

Before: **Amal Ranaraja, J.**

Dr. Sumudu Premachandra, J.

Counsel: Shashika Perera for the Accused-Appellant

Ms. Tharaka Kodagoda, SC, for the Complainant-Respondent

Argued on: 01.10.2026

Judgment on: 23.10.2026

JUDGMENT

Amal Ranaraja, J.

1. The accused-appellant (hereinafter referred to as the ‘appellant’) has been indicted in the High Court of *Anuradhapura* in Case No. HC-33-2015. The charge in the indictment is as follows;

01. On or around the 23rd of May 2011, in *Paranagama, Dutuwewa*, within the jurisdiction of this Court, you have committed rape on one *Ratadeni Golle Gedara Sajinika Dulanjani Premarathne*, a person under 18 years of age; thereby you have committed an offence punishable under Section 364(2) of the Penal Code as amended by the Penal Code (Amendment) Act No. 22 of 1995.

2. At the conclusion of the trial, the learned High Court Judge has convicted the appellant of the charge and sentenced him as follows.

- i. 14 years rigorous imprisonment and a fine of Rs. 5000.00 with a term of one year rigorous imprisonment, in default.

Further, the appellant has been directed to pay a sum of Rs.300,000.00 as compensation to PW01 with a term of 3 years simple imprisonment, in default.

3. The appellant being aggrieved by the conviction disputed judgement together with the sentencing order has preferred the instant appeal to this Court.

Case of the Prosecution

4. PW01 and PW04 are husband and wife. At the time relevant to the incident, they have resided in the *Paranagam, Dutuwewa* area in the Anuradhapura district. On the day in question, PW04 has been engaged in cultivation and freshwater fishing activities. That evening PW04 has left the residence to attend a drama, accompanied by two other individuals.

5. PW01 has remained alone at the house and subsequently gone to sleep. While she was asleep, the appellant has purportedly entered the house and committed the offence as detailed in the charge, against PW01. PW01 has stated that she was able to identify the appellant using a light emanating from a pedestal fan that was operating in the room. Following this event, a prompt complaint has been lodged with the police, which has led to the commencement of an investigation. PW01 has undergone an examination by a Consultant Judicial Medical Officer, and the resulting medico-legal report has been submitted as evidence marked *X1*.

Case of the Appellant

6. The appellant has asserted his innocence, claiming that he has been falsely implicated in the offence specified in the charge.

Grounds of Appeal

7. When the matter was taken up for argument the learned Counsel appearing on behalf of the appellant urged the following grounds of appeal;

- I. The learned High Court Judge has failed to adhere to the relevant legal doctrine in rejecting the dock statement.

- II. Has the learned High Court Judge failed to evaluate PW01's testimony in the proper perspective?

8. The appellant has contended that when PW04 left the house late that evening he had padlocked the front door and subsequently placed the key in a location only known to him. Consequently, the possibility of a third person obtaining the key, unlocking the door, entering the house, and thereafter committing the offence against PW01 cannot be excluded.

9. PW01 has testified as follows;

“ප්‍ර: දැන් ඔබ ඔය දුටුවැව අපේගේ නිවසක හිටියා කිව්වා නේද?”

උ: ඔව්.

ප්‍ර: මම අහන්නේ ඒ නිවස මොන වගේ නිවසක්ද? තට්ටු කීයේ එකක්ද?

උ: ගඩොල් බිත්තියෙන් බැඳලා තියන්නේ. කාමර දෙකයි. සලෙයි කුසිසියයි.

එළියේ ඔපන් කාමරයක් තියෙනවා.

ප්‍ර: එතකොට ගෙදරට ඇතුලෙවෙන දොරවල් කීයක් තිබුණද?

උ: ඇතුල්වෙන්න දොරවල් දෙකයි තියෙන්නේ. එළියේ කාමරේ දොර තියෙනවා.

ප්‍ර: එතකොට එළියේ කාමරයට පිවිසෙන්න එක දොරක් වෙනම තියෙනවා?

උ: ඔව්.

ප්‍ර: එතකොට නිවසට ඇතුල්වෙන්න තව දොරවල් දෙකක් තියෙනවා?

උ: ඔව්. කුස්සිය පැත්තෙනුයි ඉස්සරහිනුයි.

ප්‍ර: එතකොට ඔය ගෙදර නිදා ගන්නේ මොන කාමරයේ ද?

උ: කුස්සියේ ඉස්සරහට වෙන්න තියෙන කාමරේ.

ප්‍ර: ඇඳක් තිබුනද මොකක්ද ඒ කාමරේ විස්තර?

උ: ඇඳක් තිබුණා. අල්මාරියක් තිබ්බා. ස්ටෑන්ඩ් ගෑන් එකක් තිබ්බා.

ප්‍ර: ස්ටෑන්ඩ් ගෑන් එකක් කියලා කිව්වේ මොන වගේ එකක් ද විස්තර කරන්න?

උ: බිම තියන්නේ. ඒකේ ලයිට් එකක් දාලා තියෙනවා.

ප්‍ර: ඔය ලයිට් එකක් තියෙනවා කිව්වේ ගෑන් එකේමද?

උ: ගෑන් එකේ.

ප්‍ර: ගෑන් එකේ කොතන ද ඔය ලයිට් එක තියන්නේ?

උ: මැද හරියට වෙන්න.

ප්‍ර: ඔය ගෑන් එක ස්ටෑන්ඩ් ගෑන් එක කැරකැවෙන්න දාන්න පුලුවන් ගෑන් එකක් ද?

උ: ඔව්.

...

ප්‍ර: එතකොට ගෑන් එක ඔන් කලාම ඒ ලයිට් එකත් ඔන් වෙනවද?

උ: නෑ ලයිට් එක ඔන් කරන්න ඔන.

ප්‍ර: දැන් එතකොට ඒ දවස්වල ඒ නිවසට විදුලි බලය තිබුණ ද කරන්ට් එක අරන් තිබුණ ද?

උ: ඔව්”

Vide pages 71 & 72 of the Brief

“ප්‍ර: අප්පි හා ආම් එකේ අයියයි ගෙදරින් පිටවෙන විට අනිල් කියන කෙනා ගෙදර හිටියද?

උ: නෑහැ.

ප්‍ර: ඔබ කොහොමද දැනගන්නේ දොරේ ඉබ්බා දාල යනවා කියලා?

උ: එයා කිව්වා දොරේ ඉබ්බා දාලා යනවා කියලා. මම සාලේ ඉන්නකොට එයා එළියෙන් ඉබ්බා දැමීමේ.

ප්‍ර: ඉබ්බා දාන්නේ ඉස්සරහ දොරටද?

උ: ඉස්සරහා දොරට.

...

ප්‍ර: අපිත්ලා නාට්‍ය බලන්න පිටත් වෙලා යන වෙලාව වනවිට සාමාන්‍යයෙන් වෙලාව කීයට විතර ඇතිද?

උ: 9.00 ට 9.30 ට වගේ. මතක ඒ වගේ.

ප්‍ර: ඒ කියන්නේ රැ 9.00 න් 9.30 න් ?

උ: එහෙමයි.

...

ර: එතකොට ඔය දවසේදී අපිත් ගියාට පස්සේ ඔබ මොකක්ද කලේ?

උ: මම නිදා ගත්තා.

ප්‍ර: ගෙදරට විදුලි බලය තියෙනවා කිව්වා නෙද?

උ: එහෙමයි.

ප්‍ර: ලයිට් සම්බන්ධයෙන් මොකක්ද කලේ?

උ: ලයිට් ඔක්කොම ඔග් කලා. දාල තිබුණු ලයිට් එකක් ගැන නම් මට මතක නැහැ. ෆෑන් එකේ ලයිට් එක දාගෙන තමයි නිදා ගත්තේ.

ප්‍ර: ඔබ කලින් විස්තර කරපු කාමරයේ තිබුණු ෆෑන් එකේ ලයිට් එක දාගෙන තමයි නිදා ගත්තේ?

උ: එහෙමයි.

ප්‍ර:ඔබ සාමාන්‍යයෙන් නිදා ගන්න විට ඒ ෆෑන් එකේ ලයිට් එක දානව ද?

උ: එහෙමයි.

ප්‍ර: ඒ ලයිට් එක දැම්මාම කාමරයට මොනවගේ එළියක්ද එන්නේ?

උ: සාමාන්‍ය එළියක් දෙනවා. කහ පාට බල්බ් එකක් නේ.

ප්‍ර: ඔබ කිව්වා නිදා ගන්න ගියා කියලා? ඔබට නින්ද ගියාද?

උ: එහෙමයි. ආම් එකේ අයියාගේ ෆෝන් එකත් තියලා ගියේ. අපිත්ගෙ ෆෝන් එකත් තියලා ගියේ. ෆෝන් එකේ සිංදුවක් බලලා ෆෝන් එක පැත්තකින් තියලා තමයි නිදා ගත්තේ. නින්ද ගියා.

...

ප්‍ර: නින්ද ගියාට පස්සේ මොකක් හරි සිදුවීමක් සිදු වුනාද?

උ: එහෙමයි.”

Vide pages 77 to 79 of the Brief

“ප්‍ර: අඳුර ගන්න පුලුවන් වුනා?

උ: එහෙමයි.

ප්‍ර: කවුද හිටියේ?

උ: අනිල් සංජීව.

ප්‍ර: එතකොට මොන එළියෙන්ද හඳුනා ගත්තේ?

උ: ෆැන් ලයිට් එකෙන්.

ප්‍ර: නිදාගත්ත තැනට ඒ ෆැන් එකේ එළිය ආව ද?

උ: එහෙමයි. ඇඳ ලඟම තමයි ෆැන් එක තියෙන්නේ. ලයිට් එළිය හොඳට එන්නවා.

ප්‍ර: ඇදේ ඉඳලා කොච්චර විතර දුරකින්ද ඔබ ඒ ෆැන් එක තියලා නිදා ගත්තේ?

උ: ඇඳට කිට්ටුවෙන්ම. කකුල් දෙක දාන පැත්තට තියලා තිබ්බේ.

ප්‍ර: කට වහලා ඔය කාරණය වුනාට පස්සේ මොකක්ද වුනේ?

උ: එයා එහෙමී කියනවත් එක්කම මගේ ඇඳ උඩට නැග්ගා. නහිද්දි මම කෑ ගැහුවා. මම කෑ ගැහුවා පුංචි කියලා. ඊට පස්සේ ගැහුවා කම්මුල පැත්තට.

ප්‍ර: ඇඟ උඩට නැග්ගා කියන්නේ ඔබ ඇදේ මොන පැත්තටද හිටියේ?

උ: මම උඩ අතට හිටියේ.

...

ප්‍ර: ඔබට ඒ වීදියට ගහලා මොකක් හරි කිව්වා ද?

උ: එහෙමයි.

ප්‍ර: මොකක්ද කිව්වේ?

උ: කෑ ගහන්න එපා. උඹ කෑ ගහලා තිබ්බොත් අපිත්ගේ යාළුවන්ට පාවා දෙනවා කිව්වා. අපිත්ටත් කියනවා කියලා තමයි කිව්වේ.”

Vide pages 81 & 82 of the Brief

“ප්‍ර: ඔහු ඒ කරපු දේවල් වලට ඔබගේ කැමත්තක් තිබුනාද?

උ: නැහැ. කොහෙත්ම නැහැ.

ප්‍ර: ඊට පස්සේ මොකක්ද සිද්ධ වුනේ?

උ: එයාගේ පුරුෂ ලිංගය ස්ත්‍රී ලිංගයට ඇතුල් කලා. ටිකක් උස් පහන් වෙද්දී මට රස්නයක් දැනුනා. ඇත්තටම මගේ ඇඟට කිසිම පනක් නැහැ.

ප්‍ර: පුරුෂ ලිංගය ස්ත්‍රී ලිංගයට ඇතුළු කලා කියලා ඔබ කිව්වා?

උ: එහෙමයි.

උ: ඔබ ප්‍රකාශ කරලා කිව්වා නේද ඔබ ඇඳුම් ඇඳගෙන හිටියේ කියලා?

උ: එහෙමයි.

ප්‍ර: ඒ වෙලාව වනවිට ඒ තත්වය වෙනස් වෙලා තිබුණාද ඒ දේ කරන කොට?

උ: මම සායක් ඇඳලා හිටියේ. ඇත්තටම යටට මුකුත් ඇඳලා හිටියේ නැහැ.

ප්‍ර: විත්තිකරු ඇඳගෙන හිටපු ඇඳුම් වලට මොකක්ද කලේ?

උ: සරමක් වගේ තමයි මතක. වෙන ඇඳුම් මතක නැහැ.

ප්‍ර: විත්තිකරුගේ පුරුෂ ලිංගය ස්ත්‍රී ලිංගයට ඇතුළත් කරන විට ඔබ මොන අතටද හිටියේ?

උ: උඩ අතට.

ප්‍ර: උඩ අතටද හිටියේ?

උ: එහෙමයි.

ප්‍ර: එතකොට මේ විත්තිකරු හිටියේ මොන පැත්තටද?

උ: එයන් මගේ පැත්තට මුන දාගෙන හිටියේ. කකුල් දෙකට බර දීලා තමයි හිටියේ”

Vide pages 84 & 85 of the Brief

That is, after PW04 departed to attend a drama and padlocked the front door, PW01 retired to bed. While PW01 was asleep, a person has turned her over on the bed. At that moment PW01 has identified this person as the appellant. When PW01 screamed for help the appellant has slapped her and subsequently upon silencing her, engaged in penile-vaginal intercourse with PW01 against her consent.

10. Immediately after the incident involving the appellant, PW01 has gone to PW02's house which was close by. At that location PW01 has identified the appellant as the perpetrator;

“ප්‍ර: අඬ අඩා ආවේ කොහේද?

උ: අපේ ගෙදරට.

ප්‍ර: ගෙදර කොහේද ආවේ?

උ: සාලයට ආවේ.

ප්‍ර: සාලයේ කා ගාවටද ගියේ?

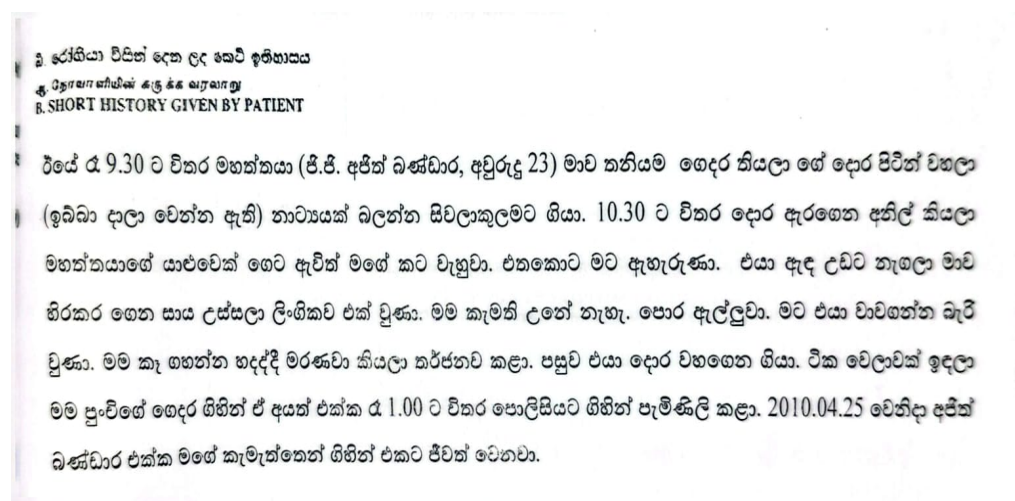
උ: මගේ ළඟට.

ප්‍ර: ඇවිල්ලා මොකක්ද කළේ

උ: ඇවිල්ලා තමයි මට "අක්කේ, අනිල් මට කරදර කළා" කියලා කිව්වේ."

Vide page 195 of the Brief

11. Additionally, in a statement to Dr. D.L. Waidyaratne, Consultant Judicial Medical Officer of the District General Hospital of Matale, as the patient has stated as follows;

Vide Page 564 of the Brief

As a result, PW01 has consistently identified the appellant as the perpetrator of the offence committed against her.

12. PW06, Police Seargent 29806, *Jayasinhe Aarachchige Sugath Wilmet Perera*, of the *Galenbindunuwewa Police Station*, and other officers, as investigators, have arrived at the scene of the incident referred to in the first complaint during the early hours of the following morning. Upon their arrival, they've observed that the front door of the house was open.

Although PW04 had locked the front door before leaving the location, he too has found investigators already present at the scene, and the front door of the house open upon his return.

13. In legal matters the concept of probability plays a crucial role in establishing the likelihood of events or occurrences surrounding a case. The test of probability serves as a fundamental principle in evaluating evidence. At its core, the test of probability involves assessing the likelihood that certain facts are true based on the available evidence. For example, a prosecutor must demonstrate, beyond a reasonable doubt, that an accused committed a crime. This threshold is inherently linked to the probabilities attached to the presented evidence, where the likelihood of guilt must significantly outbalance that of innocence.

14. In the case of *Wickramasuriya vs. Dedoleena and Others* [1996] 2 SLR 95, F.N.D. Jayasuriya J, has held,

“A Judge, in applying the Test of Probability and Improbability relies heavily on his knowledge of men and matters and the patterns of conduct observed by human beings both ingenious as well as those who are less talented and fortunate.

...

If the contradiction is not of that character the Court ought to accept the evidence of witnesses whose Evidence is otherwise cogent having regard to the Test of Probability and Improbability and having regard to his demeanour and deportment manifested by witnesses. Trivial contradictions which do not touch the core of a party's case should not be given much significance, specially when the probabilities factor echoes in favour of the version narrated by an applicant.”

15. Further, in the case of *Kamal Addaraarachchi v State* [2000] 3 SLR 393, Yapa J, has held,

“In our view there is no other way to apply the test of probability and improbability except by considering the yardstick of accepted and expected behaviour of women in society. In other words, it is the application of the test of normal human conduct.”

16. As noted earlier, PW01 has been consistent in stating that the appellant was the perpetrator of the offence stated in the charge. Further, the rear door of the house had been locked from inside. There have not been signs of forced entry as well. The investigators and PW04 have observed that the front door that was padlocked by PW04 earlier, was open when they arrived at the scene. It is objectively more probable that the appellant had gained access by the only unobstructed route. Such surrounding circumstances make it more probable than not, that the appellant has had entered the house in which PW01 was present, through the front door.

17. A dock statement is considered evidence under Sri Lankan evidence law, though it carries lesser weight because it is unsworn and not tested by cross examination. A court cannot assess the dock statement in the abstract. It must be weighed against the totality of evidence including the prosecution’s case. If the statement is believed by the Court, it must be acted upon. If the statement does not compel full belief but raises a reasonable doubt regarding the prosecution’s case, the accused is entitled to the benefit of the doubt and the defence must succeed.

18. In the case of *The Queen vs. D. G. De S. Kularatne*, 71 NLR 529, it was held as follows;

“...when an unsworn statement is made by the accused from the dock, the jurors must be informed that such statement must be looked upon

as evidence, subject however to the infirmity that the accused had deliberately refrained from giving sworn testimony. But the jury must also be directed that (a) if they believe the unsworn statement it must be acted upon, (b) if it raises a reasonable doubt in their minds about the case for the prosecution, the defence must succeed, and (c) that it should not be used against another accused."

19. Further, in the case of *Sarath vs. The Attorney General* [2006] 3 SLR, Eric Basanayake J, has held,

"One must bear in mind that when a dock statement is considered anywhere in the judgment, the judge who heard the evidence is aware of the prosecution case and would always consider the dock statement while considering the prosecution story. One cannot consider the dock statement in isolation."

20. Under Section 283 of the Code of Criminal Procedure Act No. 15 of 1979 (as amended) the trial judge has a duty to analyse the evidence and provide clear reasons for accepting or rejecting the dock statement in the judgement.

21. In this instance the learned High Court Judge has evaluated the evidence holistically. He had thereafter decided not to act on the evidence of the appellant. He has proceeded to reject the evidence of the appellant. He has stated so and given reasons for doing so. Those reasons are cogent and are not casual as the appellant has tried to make out. Therefore, the learned High Court Judge has applied the relevant legal doctrine when rejecting the dock statement.

22. In those circumstances I am not inclined to interfere with the conviction, disputed judgment together with the sentencing order.

23. I dismiss the appeal but make no order regarding costs.

Appeal dismissed.

24. The Registrar of this Court is directed to send this Judgement to the High Court in *Anuradhapura* for compliance.

Judge of the Court of Appeal

Dr. Sumudu Premachandra, J.

I agree

Judge of the Court of Appeal